

سروته زندگی

بسیاری از ما، آدم‌هایی را دیده‌ایم که به اصطلاح «فیلم‌باز» هستند و فقط با دیدن فیلم و سینما رفتن حالشان خوب می‌شود. بعضی‌ها همیشه علاقه‌مند به فیلم باقی می‌مانند و ممکن است منتقد یا کارشناس شوند، اما بعضی‌ها شرایط، امکانات و علاقه دارند و به سمت فیلم‌سازی می‌روند. فیلم‌دیدن ما را با جهانی جدید و متفاوت آشنا می‌کند و فیلم‌ساختن به ما اجازه می‌دهد جهانی را که دوستش داریم بسازیم. یکی از فضاهایی که هنرجویان در آن فرصت ارائه استعداد و هنرشان را دارند، جشنواره فیلم رشد است. در این شماره از مجله با هنرجویی جوان به نام «تیمور قادری» گفت‌وگو کرده‌ایم که علاوه بر برگزیده شدن در جشنواره بین‌المللی فیلم رشد، چندین جایزه بین‌المللی دیگر هم کسب کرده است.

کرد. بعد از یک دوره در حدود دوازده ماهه، به این زمینه از سینما خیلی علاقه‌مند شدم و در آن تجربه خوبی کسب کردم. هفده سالم که شد، جسارتش را پیدا کردم داستان‌هایم را گردآوری و در مجموعه‌ای به نام «تابستان سرد» چاپ کنم. تصور نمی‌کردم از داستان‌هایم خیلی استقبال شود، اما جایزه جشنواره خوارزمی را برنده شدم. با جایزه نقدی آن جشنواره دوربین خریدم. دوربین ابزاری بود که برای فیلم‌سازی واقعا به آن نیاز داشتیم.

اولین بار چطور با جشنواره فیلم رشد آشنا شدی؟

اولین بار چطور با جشنواره فیلم رشد آشنا شدی؟

یک روز در تهران کاری داشتم. خیلی اتفاقی چشمم به روزنامه همشهری افتاد. با پسری کردستانی مصاحبه شده بود که جایزه تندیس نقره را برنده شده بود. فکر فیلم‌ساختن و شرکت در جشنواره رشد از آن‌جا به سرم زد. تصمیم گرفتم فیلم کوتاهی بسازم. اسم فیلمم را «چیدن سپیده‌دم» گذاشتم. آن موقع دوربین نداشتم و از دوربین کرایه‌ای استفاده کردم. فیلم سه جایزه گرفت که بهترین جایزه‌اش ثبت نام رایگانم در کلاس آموزش فیلم‌سازی بود. اما دوست نداشتم همان‌جا متوقف شوم. برای همین از همان موقع، با مطالعه در زمینه سینما، کارهای متفاوت را تجربه کردم.

اولین خانواده و محیط زندگی‌ات به تو در این راه کمک کرد؟

من اهل کردستانم. کردستان قطب فیلم‌سازی کوتاه محسوب می‌شود. من مشکلی در زمینه خانواده و محل زندگی نداشتم. مانعی برایم وجود نداشت که نتوانم کارم را انجام دهم، اما می‌شناسم خیلی از هم‌سن و سال‌هایم را که به خاطر سخت‌گیری خانواده‌ها نمی‌توانند در این عرصه وارد شوند. حتی بازیگران فیلم‌های خودم هم بسیار درگیر این موضوع بوده‌اند و حتی ناچار شده‌اند بازی در فیلم را نیمه‌کاره رها کنند.

اولین کلاس‌ها باعث شد به‌طور جدی به حیطه فیلم‌نامه‌نویسی علاقه‌مند شوی؟

نه. من از سن سیزده سالگی داستان و فیلم‌نامه می‌نوشتیم. داستان‌هایم در مجلات سروش نوجوان و سلام بچه‌ها چاپ می‌شدند. از همان زمان دوست داشتم کارگردان بزرگی شوم. آن کلاس هم مرا به سمت کلاس‌های فیلم‌نامه‌نویسی هدایت

🎬 در حال حاضر چقدر از کاری که

انتخاب کرده‌ای، راضی هستی؟

قطعاً هر قدر هم به عقب برگردم، همین شغل را انتخاب می‌کنم. الان در جشنواره‌های بین‌المللی جایزه‌های زیادی گرفته‌ام. از این بابت، هم خوشحالم و هم نگران. دوست دارم باز هم پیشرفت کنم و فیلم‌هایم در مسابقات بزرگ جهانی برنده شوند.

🎬 برای ساختن فیلم‌هایت مشکل مالی

نداشتی؟ یا اینکه در ابتدای کار مشکلات مالی را

حل کردی و با خیال راحت کار را شروع کردی؟

داشتم و هنوز هم دارم. همیشه سعی می‌کنم از هر سازمان و نهاد هنری-فرهنگی کمک بگیرم. بیشترین جایی که تا به حال به من کمک کرده، کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان بوده است.

🎬 چه چیزهایی به تو کمک کرده است

فیلم‌ساز شوی؟

یکی از مهم‌ترین چیزهایی که به ما کمک می‌کند فیلم بسازیم، فیلم‌دیدن است. هر چقدر فیلم‌های بهتری ببینیم، مسلم است فیلم‌های بهتری هم می‌سازیم. یکی دیگر از چیزهایی که در فیلم‌ساختن به من کمک کرده، سفرکردن است. دیدن آدم‌های گوناگون به ما کمک می‌کند با افکار و سلیقه‌های متعدد آشنا شویم. هرچقدر زندگی‌های بیشتری ببینیم، داستان‌های بیشتری هم در ذهنمان شکل می‌گیرد و می‌توانیم فیلم‌های جالب‌تری بسازیم. کتاب‌خواندن هم در بازشدن ذهن آدم و پردازش ایده فیلم بسیار مفید است.

